



ת"פ 51318/10/21 - מדינת ישראל נגד מ' ד'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51318-10-21 מדינת ישראל נ' ד'(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל מ' ד' (עציר)
-----------------	--	-----------------------------

גזר דין

כתבי האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה סתם (בן זוג), לפי סעיף 382 ב לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין") (שתי עבירות), ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, במועדים הרלבנטיים בכתב האישום, היה הנאשם נשוי לגב' פ' ד' (להלן: "המתלוננת"). לבני הזוג 4 ילדים, והם התגוררו בבית הסמוך לבית הוריו של הנאשם.
3. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 11.10.2021 בשעה 18:00 לערך, בביתם, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת. באותן הנסיבות סטר הנאשם למתלוננת בפניה, אחז ומשך בשערה. הנאשם גם שבר רגל עץ משולחן שהיה מצוי בבית, ואחז בו לכיוונה של המתלוננת. בעקבות זאת, זעקה המתלוננת לעזרה, והוריו של הנאשם ששמעו את הזעקות נכנסו לבית. אם הנאשם אמרה לנאשם שיתרחק מהמתלוננת שאם לא כן תזמין משטרה. בתגובה הפנה הנאשם תנועת גוף מאיימת לעברה ועזב את הבית. בעקבות זאת הוצא נגדו צו מעצר.
4. 4 ימים לאחר מכן, בשעה 06:30 לערך, הגיע הנאשם לבית, נכנס לחדר השינה בזמן שהמתלוננת ישנה, העירה, ואמר לה שתעזוב את הבית. משסירבה, ניתק את שעון מפסקי החשמל ועזב את הבית. בהמשך, בשעה 11:00 לערך, חזר לבית ובאותן הנסיבות החל ויכוח בינו לבין המתלוננת במהלכו אמרה לו המתלוננת, כי בכוונתה לצאת לעבוד, וכי היא אינה מעוניינת כי פרנסת הבית תגיע מכסף שאינו חוקי. הנאשם בתגובה, הכה את המתלוננת במכת אגרוף לראשה, ומשך בשערותיה. המתלוננת השתחררה מאחיזתו, והסתתרה בחדר השינה והחלה זועקת לעזרה. אמו של הנאשם הגיעה לבית כדי לגונן על המתלוננת, ומשהבחין הנאשם באמו אמר לה כי יהרוג אותה והחל רודף אחריה. האם ברחה לביתה, אז דפק הנאשם בחוזקה על דלת הבית, קילל את אמו ואמר לה כי ישרוף את הבית. לאחר מכן עזב את הבית לעבר מטע זיתים קרוב.



5. ביום 25.4.2022 צירף הנאשם תיק מספר: 1464-09-20 והורשע במסגרתו בעבירות של הסגת גבול, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

6. על פי הנטען בכתב האישום ביום 24.6.2019 בסמוך לשעה 09:48, נכנס הנאשם לדירה שבבעלות מר דוד אייזנטל ברחוב דן 12 בירושלים. צוין, כי בדירה זו, כמו ביתר הדירות שבבניין, נאסר השימוש עקב פיצוץ גז שאירע בחודש פברואר 2018.

7. נטען, כי הנאשם יחד עם אדם נוסף, נטלו מהדירה מכשיר פלאפון מסוג nokiaהשייך לבעלים, וכן שקית בגדים.

8. בין הצדדים לא היה הסדר עונשי.

9. רישום פלילי:

לנאשם 14 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, סמים ועוד, והוא ריצה מספר תקופות מאסר. בשנת 2017 נדון הנאשם למאסר למשך 13 חודשים בגין עבירות של תקיפת קטין וגרימת חבלה. בשנת 2019 נדון למאסר למשך 19 חודשים, בגין עבירות של פציעה כשהעבריין מזוין, תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בת זוג), חבלה במזיד ברכב ואיומים.

תמצית טיעוני הצדדים:

10. המאשימה הפנתה תחילה לנסיבותיו של האירוע בכתב התיק המקור, עברו הפלילי של הנאשם הכולל עבירות אלימות, וכן מאסר על תנאי למשך 5 חודשים שהינו להפעלה מתיק קודם. צוין, כי במסגרת אותו תיק, התייחס בית המשפט לחומרת העבירות, וכן חששה של אחת מהמתלוננות לחייה. על הנאשם הוטל עונש למשך 19 חודשים. הוסף, כי האירוע בתיק שבפנינו הינו מתמשך, והוא בוצע כלפי יותר מאדם אחד, ועל אף והמדובר בתקיפה סתם (בת-זוג) יש לקבוע את המתחם בין 12 ל-30 חודשים. על הנאשם ביקשה המאשימה להטיל 24 חודשים, תוך הפעלת המאסר המותנה, לצד ענישה נלווית, ולהימנע מהטלת קנס או פיצוי שכן זה יוטל על כתפי המתלוננים.

11. ההגנה ציינה, כי הנאשם הינו יליד 1981, ולבני הזוג 4 ילדים. על פיה, הנאשם "נפל" לשימוש בחומרים משני תודעה, והדבר הוא שעומד בבסיס התנהגותו כעת. צוין, כי עבירות האלימות בהן הורשע מצויות במדרג חומרה נמוך מבין עבירות האלמ"ב. הסנגור הוסיף, כי הנאשם נטל אחריות בהזדמנות ראשונה, הביע חרטה, והוא מעונין לשקם את מערכת היחסים עם המתלוננת, ולשמר את התא המשפחתי, לאחר שחרורו מהמאסר. הסנגור הפנה לפסיקה תומכת, וביקש להסתפק בתקופת המעצר בה מצוי הנאשם, תוך הפעלת המאסר המותנה על פי שיקול דעת בית המשפט.

12. הנאשם בסיום הביע חרטה על המעשים, והוסיף כי הוא אוהב את אשתו וילדיו.

13. ביום 25.4.2022 השלימו הצדדים את טיעוניהם לעונש ביחס לתיק שצורף. המאשימה, ציינה כי הנאשם ניצל שעת כושר, וכן את מצוקת הדיירים שנאלצו לעזוב את דירתם, לצורך כניסה לבית, ונטילת מכשיר טלפון נייד. על פיה, יש לגזור עליו 6 חודשי מאסר נוספים -במצטבר לעונש שהתבקש ביחס לתיק המקור.



14. הסנגור הפנה להודעת המתלונן, במסגרתה מסר שהטלפון הנייד שניטל, אינו בשימוש משך כ-10 שנים, כך שלא ניתן לדבריו להחיל את אותם פרמטרים מחמירים אליהן התייחסה המאשימה בטיעוניה, בכל הנוגע לגניבת מכשירים טלפון חכמים. הסנגור הוסיף, כי הדירה נטושה מאז שנת 2018 והאירוע, בהתאם לכתב האישום, התרחש בשנת 2019, כך שלא ניתן לטעון כלפי הנאשם כי ניצל שעת כושר, לצורך כניסה לדירה, שכן הדירה הייתה נטושה זמן רב קודם לכן. הוסף, כי הנאשם נטל פרטים שאינם בעלי ערך-טלפון ישן ושקית בגדים. על פיו בנסיבות אלו יש לקבוע את המתחם החל ממאסר על תנאי ועד 6 חודשים.

מתחם העונש ההולם:

15. בגין כל אחד מכתבי האישום יש לקבוע מתחם עונש נפרד, כאשר יינתן ביטוי למספר העבירות שבתיק המקור בתוך מתחם אחד.

16. מעשי הנאשם פגעו בערך החברתי של זכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט בזכותן של נשים לחוש מוגנות בביתן-מבצרן.

17. בהתאם לפסיקה המנחה, העונש שיוטל בגין ביצוע עבירות אלימות יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג וברית, וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר. ראו לדוגמה: ע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (7.6.05).

18. באשר למתחם הענישה ההולם, הרי שבאופן טבעי מתחם הענישה בעבירות אלימות במשפחה מתפרש על פני מנעד טווח רחב, המשתנה בכל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבות העבירה, חומרתה, תכיפותה ועוד.

19. ברע"פ 11/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.01.15) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו הוטלו על נאשם בשני אירועי אלימות (תקיפת סתם ותקיפה חבלנית) ואיומים כנגד אשתו 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. צוין שחלק מהשיקולים שנשקלו לחומרה הם חוסר נטילת אחריות מצד הנאשם והיעדר אופק טיפולי.

20. רע"פ 10797/05 פלוני נ' מדינת ישראל (07.03.06) אישר בית המשפט העליון גזר דינו של נאשם שבאירוע תקיפה אחד איים על אשתו, אחז בשערה והכה באגרופים בפניה, והוטל עליו עונש מאסר בפועל של 9 חודשי מאסר בתוספת עונשים נלווים.

21. בעפ"ג 24970-08-12 עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל (11.11.12) אושר פסק דינו של בית משפט השלום אשר הטיל על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית בגין כך שבאחד הימים דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידיה את בתם בת השנתיים וחצי, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, היכה אותה בראשה עם ידיו וירק עליה.

22. בת"פ 54379-01-17 מדינת ישראל נ' פלוני (28.03.17), נגזרו על נאשם 3 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

23. עם זאת, במקרים מתאימים נמצא שבמסגרת השיקולים הראויים ניתן להטיל על הנאשם עונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות. ראו לדוגמה: ת"פ 2196-11-11 מדינת ישראל נ' הרצל ספיאשווילי (23.02.15) בו נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, כאשר באותו המקרה אף נוספה עבירת תקיפה כלפי אחר, אך נוכח



נסיבותיו של הנאשם הוחלט על מאסר באופן זה. כך גם בת"פ 13-01-39535 מדינת ישראל נ' פלוני (28.12.14).

24. בעפ"ג 15-05-3328 פלוני נ' מדינת ישראל (06.09.15) דחה בית המשפט המחוזי ערעורו של נאשם שהורשע בשני אישומים, האחד בגין איום על אשתו והאחר של תקיפה בכך שסטר לה. הנאשם ביקש מבית המשפט לקבל את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו. בית המשפט המחוזי קבע שאין המדובר במעשים ברף החומרה התחתון וכן לא הוכח שהרשעתו של המערער תגרום נזק לפרנסתו ולפרנסת משפחתו. עוד אושר גזר דינו של בית משפט השלום שהשית על הנאשם 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 3 חודשי מאסר על תנאי התחייבות וצו מבחן.

25. בת"פ 18-06-17170 מדינת ישראל נ' פלוני (06.02.20) נגזרו על נאשם שהורשע בשני מקרים שונים בכך שסטר לאשתו 60 ימי מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

26. בת"פ 14-02-26177 מדינת ישראל נ' פלוני (09.11.14), במקרה דומה של איום ותקיפת סתם נדחתה בקשת נאשם לבטל את הרשעתו, אך העונש שהוטל עליו היה ברף התחתון ונגזרו על הנאשם 180 שעות של"צ, מאסר מותנה והתחייבות.

27. מתחם הענישה ההולם בגין עבירות איומים עומד לרוב על מאסר מותנה וצו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות (ראו לדוגמה ת"פ 18-02-43163 מדינת ישראל נ' פלוני (12.12.18)), ומספר מועט של חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלוות לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 15-05-3328 פלוני נגד מדינת ישראל (6.9.15); עפ"ג 17-09-5601 אמגד אגרוף נ' מדינת ישראל (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 14-04-1079 נגוסה יטזב נ' מדינת ישראל (17.6.14); רע"פ 9704/06 גרמן סלונים נ' מדינת ישראל (28.11.06) ועוד).

28. בתיק המקור המדובר אומנם בעבירות של תקיפה "סתם" (בת-זוג) ואולם המדובר במסכת אלימות חמורה וחסרת מעצורים, אשר התרחשה בשני מועדים נפרדים כלפי המתלוננת ואמו של הנאשם.

29. באישום הראשון על עניין של מה בכך, סטר הנאשם למתלוננת ומשך בשערה. הנאשם גם שבר רגל משולחן שהיה בבית, ואחז בו לכיוונה של המתלוננת באקט של איום. האירוע הסתיים רק בזכות הגעתם של הוריו של הנאשם לבית בעקבות זעקותיה של המתלוננת לעזרה. מספר ימים לאחר מכן, ובזמן שהיא ישנה, נכנס הנאשם לבית ואמר למתלוננת לעזוב את ביתה. משסירבה, ניתק את שעון מפסקי החשמל. בהמשך חזר לבית, ועקב רצונה לצאת לעבוד, התגלע סכסוך ביניהם במהלכו הכה אותה במכת אגרוף ומשך בשערותיה. המתלוננת נמלטה לחדר השינה, זעקה לעזרה, ואף כאן, נחלצה אמו לסייע למתלוננת, אלא שהנאשם הפנה את זעמו כלפי אמו, והפנה כלפיה איום ממשי לפגוע בחייה. הנאשם לא הסתפק בכך, אלא החל רודף אחריה עד לביתה. הנאשם לא פסק גם בשלב זה-דפק על דלת הבית, קילל את אמו ואיים עליה, כי ישרוף את ביתה.

30. באשר לתיק שצורף, פגע הנאשם במעשיו בערכים המוגנים של הגנה על בטחון ורכוש הציבור, על זכות האינהרנטית של כל אזרח לשמירה על רכושו. הנאשם נכנס לבית נטוש נטל ממנו מכשיר טלפון ושקית בגדים. בהקשר זה, ניתן לטעמי לקבוע את רף המעשים על הצד הנמוך, ולקבל את טענת ההגנה בדבר שווים הנמוך של הפריטים, ולכך שאין המדובר במכשיר טלפון נייד "חכם" שבו נאגר גם מידע אישי, זאת בשים לב לעובדות שפורטו בכתב האישום שצורף, וכן דברי המתלונן עצמו.



31. בבחינת מקרים דומים לצורך קביעת מתחם העונש בגין עבירות הרכוש, נראה כי מתחם העונש בנסיבות האמורות, הינו החל ממאסר מותנה ועונשים נלווים כאשר הנאשמים אינם בעלי עבר פלילי, נטלו אחריות למעשים וכאשר קיים אופק שיקומי, בעוד לנאשמים בעלי עבר מכביד, או במצבים בהם עמדו כנגדם מאסרים מותנים להפעלה, הושתו עונשי מאסר בפועל עד 7 חודשים.

32. ראו לדוגמה: ת"פ 50329-01-15 מדינת ישראל נ' יבדייב (נבו 22.3.2015), ת"פ 60264-10-13 מדינת ישראל נ' גריף (נבו 3.11.2014), ת"פ 25020-01-15 מדינת ישראל נ' ברוך (נבו 10.2.2015), ת"פ 3872-03-10 מדינת ישראל נ' אמויאל (נבו 20.2.2013), ת"פ 33437-11-11 מדינת ישראל נ' חזי (נבו 9.12.2013).

33. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני, כי מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות הינו החל ממאסר למשך 6 חודשים שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד ל-14 חודשים לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

34. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם יליד 1981 אב לארבעה ילדים. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, ובכך חסך את עדותם של המתלוננת ומשפחתו. הבאתי בחשבון את משך תקופת המעצר בה שוהה הנאשם, וכן את דבריו בפניי במסגרת פרשת העונש.

35. לחובתו ניצב כאמור עברו הפלילי: בשנת 2019 נדון למאסר למשך 19 חודשים, בגין עבירות של פגיעה כשהעבריין מזוין, עבירות אלימות (בת זוג) איומים, כלפי המתלוננת ואחיו שנזקק לאשפוז בבית החולים, עקב מעשיו הקשים של הנאשם. בשנת 2017 נדון למשך 13 חודשים בגין ביצוע עבירות של תקיפת קטין וגרימת חבלה על ידי אחראי. האירועים עצמם (כעת ובעבר), ונסיבותיהם החמורות יכולים ללמד על מידת הסיכון הנשקפת מהנאשם, וחרף עונשי המאסר שהוטלו עליו בעבר, לא היה בהם כדי לרסנו, ולמתן את התנהגותו. סבורני, כי בנסיבות אלו יש לקבוע את עונשו בחלקו העליון יחסית של המתחם ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

36. 12 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר.

37. 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי, שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת אלימות כלפי בת זוג או איומים.

38. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של הסגת גבול או גניבה.

39. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי למשך 5 חודשים מתיק מספר: 17623-07-19 מיום 9.12.2019 (שלום ירושלים) במצטבר. הנאשם ירצה סה"כ 17 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר.

40. התחייבות בסך 3,500 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות וזאת למשך שלוש שנים מהיום. רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם בע"פ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

עמוד 5



ניתן היום, ח' אייר תשפ"ב, 09 מאי 2022, בנוכחות המאשימה, הנאשם ובא כוחו.